

UNIVERSITATEA

DUMINICĂ, 12 NOIEMBRIE 2023, 16:00
SUPERLIGA, ETAPA XVI
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

ДИНАМО

**Добре
дошъл,
Ивайло!
Bine
ai venit,
Ivaylo!**

În cei 15 ani de carieră, noul antrenor al Științei a câștigat 6 trofee importante pe banca lui Ludogorets și a fost selecționerul Bulgariei și al Bosniei. Ivaylo Petev debutează chiar în derby-ul cu Dinamo, în cea mai bună perioadă pe care Universitatea o traversează împotriva rivalei din București. 7 victorii consecutive are Craiova cu Dinamo în ultimele meciuri, timp în care a înscris de 21 de ori și a primit doar 2 goluri. Astăzi, cu o mobilizare generală din partea tuturor, trebuie să vină a opta!

MATEIU:

„Muncesc mult din copilărie, eram printre puţinii juniori care nu lipseau la niciun antrenament”

Pe 3 mai 2014, **ALEXANDRU MATEIU** marca în victoria mare a lui FC Braşov acasă cu Dinamo, 2-0. Doar câteva săptămâni mai târziu, în acea vară a lui 2014, se transfera la Universitatea, care tocmai promovase în Liga I. Aveau să urmeze aproape 10 ani în care Mateiu nu doar că a îmbrăcat legendarul tricou cu număr 8, ci a dat totul la fiecare meci în care a fost folosit. Apropo de motivaţia deosebită cu care abordează fiecare meci pentru Ştiinţa, poate nu întâmplător, cel mai bun prieten al lui Mateiu este Nicuşor Bancu, pe care îl descrie drept „frate”. Aflaţi din interviul de mai jos care sunt cele mai frumoase momente în alb-albastru ale lui Alex şi de ce a început să se trezească cu o oră mai devreme decât obişnuia ca să aibă o zi perfectă.

Salut, Alex. Eşti unul dintre jucătorii Universităţii care au arătat mereu spirit şi determinare. Am fi curioşi, de unde îţi

găsești mereu motivația, care sunt resursele din care te hrănești și pe care le accesezi?

Mă hrănesc din ambiția care m-a caracterizat toată viața. Îmi place foarte mult concurența, dau totul la fiecare antrenament și la fiecare meci, și sper ca astfel să ajung un fotbalist apreciat și iubit.

Cum a fost copilăria lui Alexandru Mateiu? Îți lipsește muntele?

Sincer, îmi amintesc mai mult munca decât muntele. Încă de mic munceam foarte mult la fiecare antrenament și asta mi-a rămas în minte: cum, indiferent de vreme, dacă era ploaie sau zăpadă, eu mă duceam să mă antrenez. Chiar eram printre puținii juniori care nu lipseau niciodată.

Am schimbat antrenorul după ultimul meci de campionat. Ce primă impresie ți-a lăsat Ivaylo Petev și ce v-a spus atunci când ați făcut cunoștință?

Prima impresie a fost cea a unui antrenor strict și care ține foarte mult la disciplină. Oricum, se simte că este un antrenor mare și cred că vom face treabă bună împreună.

Ne așteaptă un nou derby pe Oblemenco, cu Dinamo. Cum crezi că va fi meciul, la ce te aștepți din partea noastră, respectiv din partea lor?

Mă aștept să iasă un meci frumos și nici n-ar putea fi altfel, având în vedere condițiile. Jucăm cu rivala Dinamo, e și debutul noului antrenor, așa că sunt sigur că va fi un spectacol în teren și, sper eu, și în tribune.

Ai înscris de 13 ori și pentru Universitatea. Care dintre aceste goluri îți vine prima oară în minte și de ce?

Cel cu Vllaznia, pentru că am deschis scorul când scorul la general era egal, și astfel ne-am calificat mai departe în Europa.

Ai aproape 10 ani petrecuți în tricoul Universității Craiova. Cum au fost acești ani? Care sunt amintirile cele mai frumoase și care sunt cele mai neplăcute?

Au fost ani cu de toate și mă înțarcă multe emoții amintindu-mi-i. Cea mai frumoasă amintire, de departe, este prima Cupă pe care am câștigat-o. Nu doar meciul în sine, cât mai ales sărbătoarea de după, în piața Mihai Viteazul, a fost ceva incredibil. Iar cel mai neplăcut moment a fost acea finală pentru campionat cu CFR. Și acum mi-e greu să mă gândesc la meciul ăla, nu-mi vine să cred că nu am câștigat...

Cu ce coechipier ai zice că ai o relație specială și ce anume o face specială? Dar dintre foștii colegi de echipă, de cine ți-e cel mai dor?

Cel mai bine mă înțeleg cu Nicușor Bancu, avem o relație specială. Ne vedem zilnic, suntem colegi de atâția ani și e ca fratele

meu. Cât despre foști colegi, am avut o relație specială cu Dimitrov și cu Kelic, mai ținem legătura și acum.

Ai fost dintotdeauna un tip loial și care își dă sufletul echipei pentru care joacă. Ce înseamnă pentru tine Universitatea și cât de hotărât ești să joci aici până la capăt?

Așa este, m-am atașat foarte mult de acest club și îmi doresc în primul rând să joc cât mai mult și să fiu sănătos, iar apoi să îmi închei cariera la Universitatea Craiova.

Apropo de loialitate, relativ recent s-a născut și primul tău copil. Cum simți că te-a schimbat, ca om și ca fotbalist, acest eveniment?

Cred că toți părinții știu că să ți se nască primul copil e ceva unic și nu se compară cu nimic altceva. Simt că sunt mai motivat, mai responsabil și în general mai grijuliu în tot ceea ce fac.

Cum arată o zi perfectă din viața lui Alex Mateiu? Cu ce începe, cum continuă și cum se sfârșește ea?

O zi perfectă începe cu mine trezindu-mă mai devreme cu oră decât obișnuiam (*zâmbește larg*). Fac asta de când cu fetița, ca să apuc să petrec măcar o oră cu ea înainte să plec la antrenament. Apoi muncă, refacere bună, odihnă, seara iarăși cu familia și apoi somn.

Te rugăm să le transmiți un mesaj suporterilor înaintea partidei cu Dinamo.

Vă așteptăm în număr cât mai mare și sper să lăsăm cu toții în spate momentele grele din acest sezon și să ne bucurăm de o nouă perioadă bună pe toate planurile, de azi înainte.

Bună dispoziție, motivație și optimism

- Va fi primul meci la Universitatea Craiova al lui Ivaylo Petev, antrenorul bulgar care a obținut 3 titluri, 2 cupe și o supercupă cu Ludogorets și a fost selecționer al Bosniei, respectiv al Bulgariei. Acesta a venit la Craiova cu staff-ul propriu, format din alți trei membri: un secund, un antrenor cu portarii și un preparator fizic. La conferința de presă de prezentare, Petev s-a arătat foarte bucuros de colaborarea cu Mihai Rotaru și de „infrastrucutra excelentă de la Craiova”. A adăugat că a contat foarte mult în alegerea făcută faptul că „Universitatea Craiova e clubul care m-a dorit cel mai mult în toată cariera mea”.
- Juraj Badelj și Ștefan Baiaram sunt accidentați și nu vor face parte din lotul pentru această seară. Lor li se alătură absența mai veche Gjoko Zajkov, aflat tot în recuperare după o accidentare suferită la echipa națională. De asemenea, trei fotbaliști ai noștri sunt la un cartonaș galben distanță de suspendare și ar putea rata deplasarea din etapa viitoare, la Galați. E vorba despre Ștefan Vlădoiu, Alex Mateiu și Mihai Căpățînă.
- Juniorii Craiovei au obținut patru succese din cinci meciuri disputate în ultimele etape din diviziile din care fac parte. Am învins pe Csiksereda atât în liga de tineret (3-1) cât și la U-17 (tot

3-1), pe CFR Cluj la U-15 (3-0) și pe Alma Sibiu la U-14 (2-0), însă am pierdut la U-16, 0-2 în deplasarea de la Viitorul Cluj.

- „Bestia nera“ pentru câinii roșii, Andrei Ivan, a fost recuperat după întinderea inghinală pe care a acuzat-o cu FCU și va face probabil parte din lot. Ivan are cele mai multe goluri înscrise în meciurile directe (8), Dinamo fiind de altfel echipa împotriva căreia a marcat de cele mai multe ori în carieră.
- Ivaylo Petev înaintea meciului cu Dinamo: „Jucătorii au multă bună dispoziție, ceea ce foarte important pentru mine și mă face să fiu optimist. Vreau ca fotbaliștii mei să fie fericiți, pentru că un om fericit poate să facă orice. Pentru duminică am așteptări foarte clare: să jucăm bine și să câștigăm. Transferurile nu sunt o prioritate pentru mine acum, avem jucători foarte buni în club și fiecare va primi șansa lui.“
- Alexandru Crețu: „Chiar dacă Dinamo nu se află pe o poziție bună în clasament, este un meci istoric, deci va fi și unul greu.

Nu putem să fim mai jos de 100% dacă nu vrem să avem surprize neplăcute. Cele 3 puncte sunt foarte importante, pentru că dacă ne uităm în clasament s-au apropiat prea multe echipe de noi. E clar că noul antrenor ne face să fim mai motivați și, ținând cont de ce am văzut la antrenamente, cred că vom arăta cu totul altfel duminică.”

PARTENERI UNIVERSITATEA CRAIOVA

CAMPIOANA
UNEI MARI
IUBIRI

Felul de mâncare preferat al lui Andrei Ivan

- Ultimii 5 ani au însemnat cea mai autoritară dominație din partea Craiovei, în ceea ce privește întâlnirile directe. În acest interval, Universitatea are 7 victorii consecutive în campionat, iar statistica golurilor marcate arată incredibil: 21 – 2 pentru alb-albaștri.

Ultima victorie a lui Dinamo a avut loc pe 15 decembrie 2018, când ne învingeau foarte surprinzător, de altfel, cu 3-0 în Ștefan cel Mare. Ca să găsim penultima victorie a bucureștenilor trebuie să mergem și mai mult în spate, în februarie 2017, când reușeau să ne bată cu 2-1 într-un meci în care ei erau antrenați de Cosmin Contra, iar noi de Gheorghe Muțescu. De altfel, Dinamo ne-a învins doar de 3 ori în 17 partide disputate în ultimii 9 ani.

- Penultima și antepenultima dintre victoriile Științei au fost adevărate tururi de forță ale „leilor”, care au câștigat cu 6-1 în Ștefan cel Mare și cu 5-0 pe Oblemenco. Ambele meciuri s-au disputat în sezonul 2021 – 2022, la finalul căruia Dinamo retrograda.
- Andrei Ivan este fotbalistul al cărui nume domină statisticile directe din ultimii ani. În cele 13 meciuri directe la care a participat, Ivan a reușit să înscrie de 8 ori. Asta face din Dinamo victima preferată a nouarului nostru, care, din calitate de fotbalist la Știința, a înscris cel mai mult în poarta alb-roșiilor. În clasamentul propriu al lui Ivan, după Dinamo urmează CFR Cluj și Voluntari, în poarta cărora a înscris de câte 6 ori.
- Universitatea are echipa mai valoroasă (592.000 la 243.000 euro în ceea ce privește valoarea medie a jucătorilor), dar și mai tânără (24,5 la 26,1 este media de vârstă a celor două loturi).
- Craiova a transferat doi fotbaliști importanți de la Dinamo în ultimii ani, pe Cristian Bălgrădean și pe Dan Nistor. Portarul are 52 de partide jucate la Știința, între 2014 și 2016, iar Nistor are 15 goluri și 18 assist-uri reușite în 123 de meciuri.

Fără victorie din vară și cel mai slab atac din campionat, dar optimiști

- Dinamo este echipa aflată în cea mai slabă formă din Superliga, după 10 meciuri consecutive fără victorie, 8 în campionat și 2 în cupă. Ultima victorie a alb-roșiilor în acest sezon vine practic din anotimpul trecut: pe 29 august, aceștia câștigau la Metaloglobus, în Cupa României (2-1), după ce gazdele au condus până în minutul 78, iar Bani a înscris golul câștigător în minutul 90+4. În campionat, Dinamo nu a mai învins de pe 19 august,

când reușeau să învingă la Voluntari (3-2), tot cu un gol marcat în extremis, în minutul 87. Până la iarnă, Dinamo mai are de jucat doar derby-urile cu Știința și cu FCSB.

- Ce a declarat antrenorul Burcă înaintea meciului de pe Oblemenco: „Domnul Rotaru a investit multe milioane de euro la Universitatea și trebuie să respectăm asta. Au ambiții foarte mari și au adus un antrenor cu un CV foarte bun. În aceste condiții, va trebui să practicăm cel mai bun fotbal de care suntem capabili. Eu zic că începem tot mai mult să arătăm ca o echipă, cred că am trecut la un nou nivel și e momentul să strângem mai multe puncte. Ne-a ajutat mult faptul că am petrecut împreună cinci zile la Oradea și am făcut un fel de teambuilding, cu discuții foarte interesante.“
- Cu 9 goluri înscrite în 15 etape, au cel mai slab atac din campionat, fiind urmați la distanță relativ mare de Oțelul, care are 12 reușite. Golgheterul lui Dinamo este atacantul portughez Goncalo Gregorio, cu doar 3 goluri, toate reușite în vară (în etapele 2, 6 și 7). În ceea ce privește assist-urile, un singur jucător a trecut de cota 1 în această privință: croatul Christian Ilic, care a dat o pasă de gol în campionat și una în Cupa României, cu Metaloglobus. Ilic a fost adus în această vară după ce jucase ultima oară la Doxa Katokopias, în Cipru.
- Patru fotbaliști ai lui Dinamo au trecut de 1000 de minute jucate în acest campionat, iar trei dintre aceștia sunt nou-veniți. E vorba despre portarul Adnan Golubovic, de fundașul Costin Amzar și de aripile Cristian Costin și Dennis Politic. Dintre aceștia, doar Amzar era în lotul lui Dinamo și înaintea acestei veri.
- Etapa viitoare vor juca acasă cu FCSB și au patru fotbaliști în pericol de suspendare pentru acel meci, dacă mai primesc un cartonaș galben cu Universitatea: De Moura, Bena, Larrucea și Bani.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

5 NOIEMBRIE 1989

Ziua când Universitatea Craiova a bătut comunismul cu 1-0

Într-un program de meci de anul trecut rememoram una dintre marile victorii ale Științei în istoria ei: cea din 29 noiembrie 1989, cu Steaua, pe Ghencea. Spuneam, atunci, că a fost victoria anti-comunism care avea să pornească revoluția și în fotbal. Dar scânteia acelei furii românești anti-sistem, o spun mulți, venise cu mai multe săptămâni înainte, când, la Craiova, venea *Dinamo*.

La acea vreme, Dinamo era una dintre marile forțe fotbalistice nu doar ale României, ci chiar ale Europei. Avea 10 victorii din

tot atâtea meciuri în campionat, una dintre ele fiind un scor de neprezentare cu Steaua, care la rândul ei tocmai jucase finala Cupei Campionilor, cu AC Milan. Cu Mircea Lucescu pe bancă, aveau în teren o echipă (Stelea, Rednic, Andone, Klein, Lupescu, Mateuț, Sabău, Lupu, Răducioiu etc.) despre care mulți spun că ar fi câștigat Liga Campionilor, dacă nu ar fi venit revoluția și lotul nu s-ar fi dezintegrat înainte să arate ce poate. Însă revoluția a venit. Iar cei 50.000 de oameni care aproape c-au făcut „Centralul” să se prăbușească, în acea zi, au simțit-o venind cu fiecare celulă a lor. Au simțit-o chiar și cei care nu au reușit să vadă acel meci, cenzura comunistă interzicând, printre altele, transmiterea la TV a meciurilor „de risc maxim” ale echipelor regimului. Și nimic nu era mai riscant, în acea perioadă, decât o deplasare la Craiova.

În teren, grație lotului ei aproape stelar, Dinamo părea că dansează. Însă dansa în gol, pentru că formidabil de motivată redută pusă în scenă de Sorin Cârțu nu avea chef de dansatori, în acea zi friguroasă de noiembrie. România în general, pierdută în întuneric, frig și foamete de prea mulți ani, nu avea câtuși de puțin chef de artă sau finețuri. Părinții și bunicii noștri purtau în ei, în schimb, o furie imensă. Acea furie a fost transpusă aproape cu totul în teren și în tribune, cu Cârțu însuși urlând non-stop către arbitrul întâlnirii, ca un leu în cușcă, și cu fotbalistii Științei făcând alunecare după alunecare, dând lovitură după lovitură, nemiloși la fiecare intervenție asupra adversarilor. „Sorine, vă dau roșu!”, amenința din teren „centralul” Ștremg, care însă nu avea curaj nici să fluiera toate faulturile alor noștri, darămite să mai dea și roșu. Simțind cum zecile de mii de oameni se ridicau ca un zid în fața poftelor partidului și chiar a valorii fotbalistice însăși, Cârțu i-a râs zeflemitor în față și l-a provocat: „Ia, să te văd, dă-ne roșu!”.

În teren, pentru noi, cel mai viteaz a fost ciudatul număr 9 al acelor vremuri: deși fundaș central, Gică Popescu, îndrăgostit de Cămătaru cândva, alesese acel tricou. Tot el avea să recupereze o minge în minutul 34 și să pornească furibund cu ea către jumătatea lui Dinamo. Îi pasează apoi elegant lui Bică, iar acesta îl găsește liber în extremă pe Adrian Popescu, care centrează din cădere pentru Ciurea. Acesta îi ia fața lui Klein și înscrie ciudat, lovind mingea cu șoldul, cu bicepsul femural sau, cine știe, poate cu sufletul. Se face 1-0 pentru Craiova, Centralul se cutremură din temelii, iar Cârțu știa ce are de făcut în continuare: închide meciul și toate spațiile din teren cu chiar și mai multă agresivitate decât o făcuse până atunci.

Universitatea a câștigat atunci, cu Dinamo, după câțiva ani (de la apusul „Maximei”) în care fusese dominată clar de rivaletle din București. Apoi va fi câștigat și cu Steaua, la sfârșit de noiembrie '89, chiar pe Ghencea. Și, după doar câteva săptămâni, parcă inspirați de aceste victorii mai mari decât fotbalul însuși, am câștigat toți.

Arc peste timp: atât „Centralul“, cât și „Oblemenco“ s-au inaugurat în noiembrie, la interval de jumătate de veac

Cele două case ale Științei din ultimii 56 de ani și-au primit primii spectatori la meciurile acestea pe 5 noiembrie 1967, respectiv pe 10 noiembrie 2017.

De la bătrânul „Central“...

Așa cum remarca Marius Mitran într-o ediție mai veche a emisiunii *Replay*, „5 noiembrie este o dată ciudată“. Pe 5 noiembrie

2010 se stingea din viață Adrian Păunescu, pe 5 noiembrie 1989 Universitatea obținea una dintre cele mai mari victorii din istoria meciurilor directe cu Dinamo (detaliată în altă rubrică a acestui program de meci) și tot pe 5 noiembrie, doar că în 1967, Știința juca primul ei meci pe ceea ce la acea vreme era cea mai nouă și mai mare arenă din România: stadionul Central.

Onoarea să îi fie adversară Universității în acel prim meci pe noul stadion i-a revenit lui ASA Târgu Mureș. În teren, Craiova trimitea următorul prim 11: Pîlcă – Mihăilescu, Bîtlan, Marin, Deliu – Deselnicu, Ivan – Niță, M. Popescu, Oblemenco, Sfîrlogea. Entuziasmați de atmosfera de pe noul stadion, mult mai încăpător decât vechiul Tineretului (pe care abia încăpeau, îngrămădiți, 10.000 de spectatori), studenții olteni aveau să facă scorul campionatului de până atunci: 4-0. Într-atât de convingătoare era prestația elevilor săi, încât antrenorul Universității de la acea vreme, Robert Cosmoc, nu făcea nicio schimbare pe tot parcursul partidei.

La final, cronica meciului din ziarul *Înainte* titra de-a dreptul oltenește: „În sfârșit, un scor!...“. În text era salutăată și revenirea mult-așteptată a celui care peste mulți ani va fi dat noul nume al stadionului despre care vorbim, Nelu Oblemenco, accidentat în partidele anterioare.

...la noul vulcan „Oblemenco“

La exact 50 de ani și 5 zile distanță de la debutul pe „Central“, pe 10 noiembrie 2017, 30.000 de spectatori umpleau noul OZN „Ion Oblemenco“ pentru memorabilul meci de debut: un amical cu Slavia Praga. O formație foarte puternică la acea vreme, cehii nu aveau milă de sărbătoarea noastră și ne administrau un sec 4-0. Dar nimeni din zecile de mii de oameni prezenți nu s-a supărat. Cu toții nu încetam să ne minunăm de frumusețea noii arene pe care, de atunci, o numim acasă.

La fel ca în cazul Centralului, care fusese inaugurat de fapt în cadrul unui meci amical de la final de octombrie, între reprezentativele B ale României și Poloniei, primul meci oficial pe noul Oblemenco va fi avut loc la câteva zile distanță de la inaugurare, pe 18 noiembrie 2017. În fața a 18.000 de spectatori, Universitatea dădea piept, după Slavia Praga, cu un alt nume greu: Juventus... E adevărat, doar Juventus Colentina, echipă care a avut acea prezență efemeră de un singur sezon pe prima scenă a fotbalului. Suficient cât să intre, iată, în istoria de peste ani.

Și cine putea să creeze primele goluri ale Științei în noua ei casă dacă nu doi craioveni get beget? La primele două reușite, Mihai Roman îi pasa de fiecare dată lui Alex Mitriță, care finaliza elegant în ambele rânduri. Se intra la cabine cu 2-0 pe tabelă și cu multă bucurie pe în tribune. Un oltean adoptat, brazilianul Gustavo, ducea scorul la 3-0 în repriza secundă. Pe final, oaspeții au înscris și ei golul de onoare, dar deja pentru oltenii prezenți nu mai conta asta. Conta doar că, după mulți ani de suferință și chin, Știința avea o casă. Și nu orice casă, ci cea mai frumoasă casă a vreunei echipe din această țară.